

Válogatott lehetett a bajnokcsapatból

LABDARÚGÁS

PAPP GYŐZŐ, SZEITZ TIBOR

A Győri ETO, majd a MÁVDAC kitűnő kapusa, *Tóth László* ma ünnepli 80. születésnapját.

Az ETO-ban tagja volt az 1963-as bajnokcsapatnak, 1965 és 1967 között sorozatban háromszor lett magyar kupagyőztes a csapattal. Az ETO-ban 150 alkalommal szerepelt az élvonalban, a válogatottban háromszor húzhatta magára a címeres mezt.

„Nagyszentjánosiként a helyi csapatban futballoztam és egyszer éppen az ETO-val játszottunk. Bár tizenkettő-egyre kikapunk, másnap azt üzenték a győriek, szívesen látnának a csapatukban. Azonnal mentem, *s Szentmihályi Antallal* együtt tanulhattam védeni az akkori első számú kapustól, Pesti Zoltántól. Az ETO-val 1960 óta játszottunk folyamatosan a legjobbak között. A hatvanhármas bajnokságban felváltva védünk Barna Sándorral, aki a dorogi meccs előtt megbetegedett. Ne-

Mészöly Kálmán és Sipos Ferenc között a válogatottban.

kem jól ment a játék, *Szepesi György* állítólag a rádióközvetítésben azt mondta rólam: válogatott formában védtem. Igaza lehetett, mert a Dorog tréner, Buzánszky Jenő elsőként gratulált a meccs után” – idézi fel a kezdeteket Tóth László.

Az ETO-ban később szép sikereknek volt részese a nemzetközi porondon is. Lisszabontól Firenzén át Milánóig sok nagy csata részese lehetett.

Az 1963-as bajnokcsapatból

ő az egyetlen, aki a nagyválogatottban is bemutatkozhatott az ETO színeiben (később a Vasasba távozott Korszós Istvánt is beválogatták egyszer). A premier 1964. október 6-án Bernben volt, ahol a magyar csapat 2-0-ra legyőzte Svájcot. Utána a csehszlovákok ellen védte a kaput, majd a Népstadionban Jugoszlávia következett, ezen az összecsapáson a ferencvárosi *Géczi István* váltotta.

Pályafutása vége felé a

szomszédvár MÁVDAC-ba igazolt, ahol még több évig védett, miközben a kék-fehérek csapattal közel állt ahhoz, hogy ismét az NB I-ben játszhasson.

„Már elmúltam negyvenéves, amikor befejeztem a védést. A futballtól azonban nem szakadtam el, sokáig szinte minden hétvégén ott voltam a lelátókon” – teszi hozzá.

„Manapság már nem nagyon járok meccsre, igaz, tavasszal egyszer még mindenképp szeretnék kimenni az ETO-stadionba, abba a szektorba, amit rólam neveztek el – mondja Tóth László. – A lábaim fájnak és az egyensúlyommal van egy kis probléma, amúgy minden más rendben, köszönöm, jól vagyok. A fiam visz mindenhol, s az unokáim is keresnek minden nap telefonon. Nemrég a volt ETO-elnök, *Szánier János* is meglátogatott. Ebben a cudar időben nem nagyon mentem sehová, bár Palotai Karcsi temetését nem hagyhattam ki. A focit még mindig imádom, a tévében sok meccset látok” – említi a legendás születésnapos kapus.